

Kuidas ja millega krohvida hooneid?

Välisseinte krohvimine.

Välisseinte kaitseks tarvitakse meil tavaliselt kahte abinõu: krohvitakse lubja ehk segaseguga, või lüüakse seinad üle vooderlaudadega. Õieti töötades ja õigel ajal ja kohal neid viise tarvitades, täidavad nad mõlemad oma otstarvet, hind pinnaüksuse kohta on pea ühesugune, nii et ühe ehk teise viisi valik õige suurel määral hoone omaniku soovidest ju maitselt oleneda võib. Tähelepanna tuleb aga, et ei ole soovitav krohvida hoonet väljastpoolt, kui see seestpoolt juba krohvitud on, ehk kavatsetakse krohvida. Kahe krohvikihi vahel jääb puusein terveks ainult siis, kui ta on enne krohvimist täiesti kuiv. On sinna aga veidikenegi niiskust alalejäänud, ehk kui niiskusel on võimalik seinasse pääseda peale krohvimist (alusmüürist näiteks), siis kõduneb see sein imekiiresti. Krohvimisel tarvitatagu lubjasegu kas puhtalt ehk parem vähese tsemendi lisandusega, mitte aga puhast tsementsegu — see ei taha hästi püsima jääda. Krohvisegu valmistamiseks võetagu teravkandiline, puhas liiv, ja ärgu krohvitage hoonet enne kahe suve möödumist ehituse valmisaamisest arvates.

Hoone vooderdusest.

Kuid ilusam ja palju huvitavam jääb hoone, kui ta väljastpoolt mitte ei krohvita, vaid vooderdatakse. Mitte aga vabrikust toodud vooderlaudadega põigiti, vaid harilikude, ühest küljest hõõveldatud 1" saelaudadega ühesuguses laiuses, püsti. Laudade vahe kaetakse liistuga $1\frac{3}{4}'' \times 1''$, milline kinnitakse naeltega ainult ühe laua külge, jättes sellega laudadele võimaluse kuivada ilma liistu lõhki käristamata. Vooderdus värvitakse soome ehk rootsi värviga soovitavas toonis. Õliga värvimine tuleks kallis.

Sisemiste seinte krohvimine.

Sisemisi seinu ja lagesid on hea krohvida hariliku lubja krohviga, millele juurelisatud gipsi (ruutsülla peale 20—30 naela). Krohvitud seintel ei ole kärkebestel ega teistel putukatel pesitsemisevõimalusi ja neid on hõlbus puhtad hoida odava kriidivärviga värvimise teel. Ka võib krohvitud seinu väga heade tagajärgedega tapeediga katta.

Kaugeltki nii hea ei ole võrdlemisi laialt tarvitatav viis — puuseinu papiga üle katta ja neid tapetseerida. Tapeet jääb näutult kortsu ja on hõlpsalt vigastatav. Ja igasugustel putukatel on papi ja seinu vahel kadestamiseväärt head elutsemisevõimalused.

Kiviseinte krohvimiseks väljastpoolt on kõige parem tarvitada segasegu tsemendist, lubjast ja liivast vahekorras 1 : 3 : 12. Seestkrohvimise juures on tsemendi lisandus nõuetav ainult niisketel kohtadel.

A. Bollman.